

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK508/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI183/13

Podnosilac

Kosovska agencija za privatizaciju

**Ocena ustavnosti rešenja Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda
Republike Kosovo, DHPGJS. br. AC-II-12-0212, od 7. marta 2013. god.**

i

zahtev za uvođenje privremene mere

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: podnosilac), zastupljena od strane g. Agrona Kajtazija, pravnika.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Republike Kosovo br. AC-II-12-0008, od 23. maja 2013. god., (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS) i presudu Opštinskog suda u Prištini C. br. 503/2005 od 5. novembra 2007. god. Podnosilac zahteva je presudu ŽVPKVS primio 17. juna 20013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti rešenja Žalbenog veća PKVS br. AC-II-12-0008, od 23. maja 2013. god., u vezi sa navodnim povredama člana 102.3. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.
4. Između ostalog, podnosilac zahteva traži od Suda uvođenje privremenih mera.

Pravni osnov

5. Član 113.7. u vezi sa članom 21. Ustava, član 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, od 16. decembra 2008. god., koji je stupio na snagu 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon); pravilo 55, pravilo 56. (2) i (3) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 24. oktobra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev preko Pošte Kosova.
7. Dana 28. oktobra 2013. god., zahtev podnosioca je stigao u Sud preko poštara Pošte Kosova.
8. Dana 31. oktobra 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR1.83/13, imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i odlukom br. KSH.183/13 je imenovao Veće za razmatranje u sastavu članova: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
9. Dana 2. oktobra 2013. god., Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva i PKVS o registraciji zahteva.
10. Dana 14. novembra 2013, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 8. aprila 2005. god., tužioci, g. B. M. i gđa B. M., podneli su tužbu Opštinskom sudu u Prištini, radi poništenja ugovora o kupoprodaji nepokretnosti, (br. 96/62 od 13. januara 1962. god., br. 3243163 od 28. decembra 1963. god., br. 3022/63 od 5. februara 1963. god.), zaključenih između prethodnika tužilaca i tuženih.

12. Dana 5. novembra 2007. god., Opštinski sud u Prištini doneo je presudu C. br. 503/2005), kojom je usvojio kao osnovanu tužbu tužilaca i obavezao je tuženu, preduzeće NSH. KBI "Kosova Export" iz Kosova Polja da vrati tužiocima u posed tražene nepokretnosti.
13. Presuda je uručena tuženoj 12. novembra 2007. god., koja nije uložila žalbu.
14. Dana 2. aprila 2008. god., Katastarska agencija Kosova je rešenjem br. 952/4, odbila zahtev tužilaca za prenos navedenih parcela. Tužioci su podneli zahtev za prenos navedenih parcela u njihov posed na osnovu dobijenog slučaja presudom Opštinskog suda u Prištini C.br. 503/2005 od 5. novembra 2007. god. Zahtev tužilaca je odbijen od strane Katastarske agencije Kosova, zbog tvrdnji Agencije da "zahtevu nedostaju relevantni dokazi kojim bi se opravdao pravni osnov zahteva tužilaca."
15. Dana 8. juna 2008. god., tužioci su, protiv rešenja o odbijanju prenosa parcela u njihov posed, uložili žalbu PKVSK.
16. Dana 9. juna 2010. god., sudsko veće PKVS, donelo je rešenje SCC-08-0168, kojim je odbio tužbu tužilaca kao neprihvatljivu, jer je u vezi sa predmetom tužbe sada već odlučeno rešenjem Opštinskog suda u Prištini. Navedeno rešenje je primljeno od strane zastupnika tužilaca i od tužene 18. juna 2010. god.
17. Dana 1. februara 2012. god., podnosilac zahteva, kao zastupnik DP. KBI "Kosova Export" iz Kosova Polja, protiv pravosnažne presude Opštinskog suda u Prištini C.br. 503/2005 od 5. novembra 2007. god., uložio je žalbu Žalbenom veću PKVS, kojom je tražio poništenje navedene presude, zbog nedostatka primarne jurisdikcije tog suda da sudi o predmetu.
18. Dana 31. juna 2013. god., Žalbeno veće PKVS je rešenjem AC-II-12-0008, odbacilo kao neprihvatljivu žalbu podnosioca zahteva, uloženu protiv presude Opštinskog suda u Prištini C. br. 503/2005 od 5. novembra 2007. god., jer je uložena van zakonskog roka.
19. U nastavku, zaključak Žalbenog veća PKVS u vezi sa obrazloženjem rešenja: *"Prema tome, žalba KAP-a je neprihvatljiva, s obzirom da je osporena presuda postala pravosnažnom i da se nalazila se u fazi izvršnog postupka, odnosno njeno osporavanje je bilo moguće samo vanrednim sredstvima i u predviđenom zakonskom roku."*

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnosilac zahteva tvrdi da rešenje Žalbenog veća PKVS pod br. AC-II-12-0008 od 23. maja 2013. god., kojim je odbačena žalba KAP-a kao neprihvatljiva i presuda Opštinskog suda u Prištini C. br. 503/2005 od 5. novembra 2007. god., sadrže sledeće povrede:

i) *Povredu ustavnosti i zakonitosti utvrđenu u poglavlju VII, član 102, stav 3, Ustava Republike Kosova, kojim je utvrđeno da sudovi sude po ustavu i zakonu.*

ii) *Povredu Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP), član 6, kojim se predviđa pravično i nepristrasno suđenje i*

KAP izražava stav da je Žalbeno veće PKVS donelo rešenje br. Ac-II-12-0008 povredom člana 102, stav 3, s obzirom da zakonsko obrazloženje nije zasnovano na zakonskim dokazima i obrazloženje nije dovoljno i ubedljivo. Ovu činjenicu potkrepljujemo relevantnim dokazima kojima se potvrđuje suprotno od onog što je navelo Žalbeno veće - da je žalba KAP-a uložena van zakonskog roka i da kao takvu treba odbaciti kao neprihvatljivu."

21. Štaviše, podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda da donese presudu kojom će proglasiti zahtev prihvatljivim, kao i da poništi rešenje AC-11-12-0008 od 23. maja 2013. god., doneto od strane Žalbenog veća PKVS i presudu Opštinskog suda u Prištini C. br 503/2005 od 5. novembra 2007. god.

Prihvatljivost zahteva

22. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom o radu Suda.

23. Zahtev podnosioca se zasniva na članu 113. stavu 7. Ustava, koji propisuje:

113.7 "Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".

I na članu 21. stavu 4. Ustava, koji propisuje:

21.4 "Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva."

24. Radi prihvatljivosti, u ovom slučaju, Sud se poziva na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci..."

25. Štaviše, pravilo 36. (1) tačka b) [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, predviđa:

b) "zahtev se podnosi u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva"

26. Na osnovu spisa predmeta, jasno je da je konačna odluka o predmetu podnosioca rešenje Žalbenog veća PKVS AC-U-12-0008 od 23. maja 2013. god., za koju podnosilac zahteva tvrdi da je primio 17. juna 2013. god.

27. Podnosilac zahteva je 24. oktobra 2013. god., podneo zahtev u jednoj od filijala Pošte Kosova, koju je Sud primio 28. oktobra 2013. god. U ovom slučaju, kao

dan podnošenja zahteva će se smatrati 24. oktobar 2013. god., dan kada je zahtev podnet filijali Pošte Kosova.

28. U cilju računanja roka, Sud se poziva na odredbe pravila 27. (3) i (6) [Računanje vremenskih rokova] Poslovnika, koje propisuje:

Pravilo 27

“Vremenski rok određen Ustavom, zakonom ili Poslovníkom će se računati na sledeći način:

[...]

3) Kada je rok određen u mesecima, isti ističe na kraj istog kalendarskog dana u mesecu kada se desio taj događaj ili radnja od kada počinje računanje;

[...]

(6) Kada se u suprotnom rok završi u subotu, nedelju ili na dan službenog praznika, isti će se produžiti do isteka prvog sledećeg radnog dana ”.

29. U tom kontekstu, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije uspeo da podnese svoj zahtev u roku od četiri (4) meseca, jer je zahtev trebalo da se podnese zaključno sa četvrtkom, tj. 17. oktobra 2013. god., da bi isti bio u skladu sa zakonskim rokom od četiri meseca.

Što se tiče zahteva za uvođenje privremene mere

30. Sud primećuje da podnosilac zahteva takođe traži od Suda uvođenje privremenih mera.

31. U tom smislu, Sud se poziva na član 116.2. [Pravni efekat odluka] Ustava, koji propisuje: *“Dok god je procedura u postupku pred Ustavnim sudom, sud može privremeno prekinuti primenu spornog postupka ili zakona, dok god se ne donese sudska odluka, ukoliko smatra da je primena takvih spornih zakona može uzrokovati nepopravljivu štetu.”*

32. Sud, takođe, uzima u obzir član 27. Zakona, koji predviđa:

“Ustavni sud po službenoj dužnosti ili na zahtev stranke može doneti odluku o primeni privremenim merama u odnosu na neko pitanje koje je predmet postupka, ukoliko su te mere neophodne za otklanjanje rizika ili nepopravljive štete, ili je preuzimanje ovakvih privremenih mera u javnom interesu.”

33. Štaviše, pravilo 54.(1) Poslovnika, predviđa:

“U svakom vremenu dok zahtev nije rešen pred Sudom i kada Sud nije presudio o merodavnosti predmeta, strana može zahtevati uvođenje privremenih mera.”

34. Konačno, pravilo 55. (1) Poslovnika glasi:

“Sud treba da po ubrzanom postupku razmotri zahtev za uvođenje privremenih mera i treba da ima prioritet nad svim drugim predmetima.”.

35. Kako bi Sud uveo privremene mere, treba da, u skladu sa pravilom 55. (4) Poslovnika, zaključi da:

“(a) strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;

(b) strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili

*(c) privremena mera je u javnom interesu.
Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva.”*

36. Sud zaključuje da je, pošto se zahtev podnosioca odbacuje kao neprihvatljiv, zahtev za privremene mere bespredmetan, dakle zahtev za uvođenje privremenih mera treba da se odbije.

37. Sud smatra da zahtev podnosioca ne ispunjava proceduralne uslove za prihvatljivost, jer je isti podnet van roka propisanog Zakonom i Poslovníkom.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, u saglasnosti sa članovima 27. i 49. Zakona i pravilima 36. (1) b), 55, 56. (2) i (3) Poslovnika o radu, dana 14. novembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremene mere;
- III. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani